VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA

A Jószerencsét Művelődési Ház munkáját és a város kulturális helyzetét tárgyalta

a városi párt végrehajtó bizottság

A városi párt végrehajtó bizottság legutóbbi ülésén a Jószerencsét Művelődési Ház munkáját, s ezzel párhuzamosan a város kulturális életének helyzetét tárgyalta, megvizsgálta, hogy Várpalotán mennyiben hajtják végre a párt művelődési politikáját.

Az írásbeli beszámoló feletti vitában a v. b. tagjai sok kérdést tettek fel Leitner Ferenc elvtársnak, a művelődési ház igazgatójának. A kérdésekre adott válaszokból egyre jobban kibontakozott a művelődési otthonnak eddigi és eljövendő munkája.

Többek között megtudtuk, hogy amíg 1958-ban 210 aktivista dolgozott, addig ma 620-ra emelkedett ez a létszám.

Jelenleg 18 szak-, illetve művészeti csoport működik.

Az otthon színházi és filmelőadásainak látogatottsága 82 százalékos. Az év elejétől június 31-ig 71 ismeretterjesztő előadást tartottak, amelyet 5253 dolgozó hallgatott meg.

A könyvtár rendszeres olvasóinak száma egy év alatt 190 százalékkal emelkedett.

A helytörténeti múzeumnak eddig több mint száz külföldi és tízezernél is jóval több helybeli látogatója volt.

Szó esett a tervekről és a hiányosságokról is. A jövőben a színházi előadásokat hétfőre szeretnék áthelyezni, mert a budapesti színházaknál ekkor van a szünnap, s így lehetővé válna a társulatok szerződtetése. Az ismeretterjesztés terén a téli időszakra hetenként három előadást terveznek.

A szakköröket bővítik, az Uránia csillagászati kör mellett megalakul az eszperantó és az olvasó kör.

A könyvtárba bevezetik a „szabadpolcos" rendszert, ahol az olvasók szabadabban válogathatnak a könyvekben.

Sok nehézséggel kell küzködni a színjátszóknak, akik a filmelőadások miatt nem egyszer csak este 9 óra után kezdhetnek munkához. Nem megfelelő a kapcsolat az egyes művészeti csoportok között sem. A könyvtáros a sok elfoglaltsága miatt nem tud megfelelően foglalkozni az olvasókkal. Leitner elvtárs elmondotta, hogy a vidékről bejáró dolgozók szórakoztatása, művelődési igényeinek kielégítése körül még mindig meg van az a bizonyos „fehér folt." Örömmel hallottuk viszont, hogy a munkásszállások kulturális ügyeivel külön bizottság foglalkozik. Előadásokat, filmvetítéseket és kérdezz — felelek esteket tartanak.

A Petőfi szállón például a „Hogyan táncoljunk helyesen" előadáson 47, a cseri szállón pedig a „Mi újság a nagyvilágban" című előadáson hatvanan jelentek meg.

A legtöbb hozzászóló az eredmények elismerése mellett eles bírálatot is gyakorolt és a meglévő hibák felszámolására hívta fel a figyelmet. Horváth Ferenc elvtárs, a közönségszervezés fontosságáról beszélt. Bírálta a művelődési házak között meglévő rossz viszonyt, s a munka jobb összehangolására tett javaslatokat. Kiss János elvtárs amellett, hogy jó eredménynek tartotta a munkásszállások kulturális életében elért előrehaladást, bírálta az egyes művészeti csoportok munkáját. Hibaként említette, hogy az egyes csoportok szívesebben mennek vidékre (Keszthely, Salgótarján, Kecskemét), mint hogy inkább a környező községek dolgozóit szórakoztatnák.

Nagy Gyevi Béla elvtárs, a pártbizottság titkára ugyancsak elismerését fejezte ki a meglévő eredményekért. Megjegyezte, hogy **Várpalota kulturális élete helyes irányba halad, de a párt művelődéspolitikájának sikeres végrehajtásában bőven akad tennivalója a kulturális életben dolgozó kommunistáknak.**

A Jószerencsét Művelődési Ház programja eléggé színes, hiba azonban, hogy a város művészeti házainak nincs közös művelődési programja. Szükséges volna — mondotta —, hogy a két inotai művelődési ház közeledjék egymáshoz, mert az ottani viszás helyzet nem jár jó következményekkel.

Rajkai Elemérné elvtársnő, a városi tanács művelődési csoportjának vezetője felszólalásában több kérdésre adott választ. Megjegyezte, hogy régebben a társadalmi szervek, a művelődési otthonok rendszerint külön-külön készítették programjukat, s az legtöbbször élesen ütközött. Ezt a rossz módszert felszámolták, s ma már változott a helyzet. Sorolhatnánk a felszólalók értékes javaslatait Vámos Mihály elvtárs zárószavában kijelentette:

az elmúlt évben nagyon sok eredmény van a kulturális nevelés terén, de ezzel még nem lehetünk elégedettek.

Ennél sokkal tovább kell menni, mert a párt művelődéspolitikájának végrehajtásában Várpalotán van még tennivaló.

Az újítási és munkavédelmi verseny állása a November 7 Erőműben

A November 7 Erőműben az egyes osztályok között folyó munkavédelmi versenyt rendszeresen értékelik. Az osztályok között jelenleg a következő a sorrend: 1. turbina 12, 2. kazánház 73, 3. széntér 74, 4. Várpalota 87, 5. gépműhely 95, 6. villamos 104, 7. vízüzem 117 ponttal.

Az éves újítási versenyben jelenleg a következők vezetnek: 1. Nagy József 245 981,—, 2. Zagyva Béla 202 550,—, 3. Papp Gyula 175 011,— forintos gazdasági eredménnyel.

Mi lesz a III. sz. generátor forgórészével?

A Péti Nitrogénművek jellegéből adódik, hogy egy bizonyos árammennyiségre minden körülmények között szüksége van, mert ennek hiányában komoly kieséssel járó üzemzavarok következhetnek be. Éppen ezért építettek a gyár területére egy külön kis erőművet, amely a gyár bővítésével egyidőben két kazánnal és egy áramfejlesztő géppel nagyobbodott. Ez utóbbi áramfejlesztő berendezés a két üzemben lévőnek állandó tartalékát képezi. Miután a III. számú turbina forgórésze elromlott, tartalék nélkül maradt az erőmű.

Nagy szükség volna most már a hibás generátor forgó részére is.

A Klement Gottwald gyár először írásban 1960. negyedik negyedévre vállalta a forgórész megjavítását. Tekintettel arra, hogy az üzemben lévő két áramfejlesztő gépegység egyhuzamban addig nem üzemelhet, kérték a gyárat, hogy a forgórész megjavításának határidejét hozzák előbbre. A pétiek eddig semmi biztató igéretet nem kaptak. A Klement Gottwald gyár figyelmét ezúttal is felhívjuk azokra a veszélyekre, amelyek a Péti Nitrogénműveknél ilyen körülmények között fennállnak. Egy újabb váratlan hiba esetén ki vannak téve annak, hogy a kongresszus tiszteletére tett vállalásukat nem tudják teljesíteni.

Tudjuk, hogy a Klement Gottwald gyárban is tervszerűen dolgoznak. Véleményünk szerint azonban ilyen jellegű gyárnak fel kell készülni a váratlan géphiba kijavítására. Legutóbb megígérték, hogy a forgórészt majd októberben elviszik. Reméljük, ezt az igéretüket a közeli napokban tett követi, megfontolják a pétiek kérését, segítséget nyújtanak abban, hogy vállalt kötelezettségüket pontosan teljesíthessék.

A péti üzemek életéből

Az elmúlt szombaton éjjel a IV. peltonnál az expanzióhoz vezető öntöttvascső kigyulladt. Le kellett állni a gépegységgel és természetesen az ammóniagyár termelését vissza kellett venni. A cső kiszerelése és hegesztése a lehető leggyorsabb munkát igényelte. Az üzemi karbantartóknak a hibát sikerült négy óra alatt kijavítani, anélkül, hogy éjszaka bármely más szakembert be kellett volna hívni. A jólvégzett gyors munkáért elsősorban Both István művezetőt, Timár Károly, Mórocz István, Váradi István karbantartókat és Sipos István hegesztőt illeti dicséret.

*

Az előző üzemzavarral csaknem egyidőben a Láng gázkompresszornál váratlan szeleptörés történt. Egy-egy szeleptörés kijavítása általában nem jelent különösebb gondot az üzemi karbantartóknak, de ennél az esetnél az eltörött szeleplap sajnos beleesett a hengerbe, aminek szakszerű kivételéhez már Grosz Károly főművezető szaktudására is szükség volt. A törött szelepet ő a gép szétszedése nélkül eltávolította, s ezzel a javítási munkát lényegesen megkönnyítette.

*

Az erőműben ezúttal a Pintér brigádot lehet példaképül állítani a többhi dolgozók elé. Ők a kazánok karbantartási munkáinál mindig kiváló munkát végeztek, s ha csak lehetett, leröviditették a kitűzött határidőt. Ez történt most is, amikor a B. IV. kazán kis revizióját két nappal a beütemezett határidő előtt elvégezték.

Ennél a kazánnál kísérletezi ki Kiss Sándor legújabb újítását. A kazánba beépített léghevítőbe eddig házilag hullámosított vaslemezt használtak. Javaslata alapján a drága vaslemez helyett a léghevítőket hulladék vasforgáccsal fogják feltölteni. Amennyiben ez a kísérlet a B. IV.-es kazánnál beválik, folyamatosan a többire is kiterjesztik. Ennek az újításnak a sikeres megvalósítása jelentős vaslemezmegtakarítást jelentene.

Tanácskozás az új pedagógusokkal

Városunk nevelőtestülete az 1959—60-as tanévben 10 új pedagógussal gyarapodott. Az új nevelők közül négy a most nyílt gimnáziumban, a többi az általános iskolákban tanít.

Rövid ittartózkodásuk után a városi pártbizottság és a városi tanács a napokban megbeszélésre hívta egybe a város új nevelőit, hogy megtárgyalják az eddig szerzett tapasztalataikat, problémáikat. Az értekezletnek ismerkedési jellege volt. Baráti beszélgetés közepette szóba kerültek az egyéni és családi gondok is. Vámos Mihály elvtárs, a városi pártbizottság agit. prop. osztályának vezetője elmondta azt is, hogy a pártbizottság mit vár az új pedagógusoktól.

Nyolc fiatal pedagógus segíti a KISZ munkát

Az iskolai évvel egyidőben az úttörő szervezetekben is megindult a munka. Folynak a tervezgetések, készülnek a munkatervek. Az egységes, jó módszerek kialakítása, a közös cél sikeres végrehajtása érdekében az úttörő vezetők, tanárok közös megbeszélést tartottak. Ezen megbeszélésen elsősorban a féléves munkaterveket, a kisdobosok munkaprogramját vitatták meg. Az úttörőmunka eredményesebbé tétele érdekében a városi KISZ bizottság az Ifjúsági Házban két szobát adott az úttörőknek.

A KISZ bizottságon történt megbeszélésen természetesen szóbakerült az általános iskolából kikerült, az úttörő szervezetből kinőtt fiatalok helyzete is. A jövőben a KISZ élet irányításából a fiatal pedagógusok is jobban ki veszik a részüket. Nyolc fiatal nevelő kapcsolódik be ebbe a munkába. Közülük többen részt vesznek az alapszervezetek KISZ oktatásában — mint propagandisták.

Furcsa intézkedés

Inotán a Magyar Ezüst Művelődési Otthonnak egy közkedvelt tánczenekara van. A tánczenekart nemcsak az alumíniumkohó, hanem az erőmű dolgozói is megkedvelték, s szombat esténként nem egyszer meghívták már az erőmű művelődési házába vendégszereplésre. Persze ezt csak akkor tették, amikor az alumíniumkohónál szabadnapjuk volt, s más elfoglaltság hiányában a zenekar tagjai vállalni tudták a vendégszereplést. A gyártelep lakói a zenészek szívességét, kitűnő zenéjét örömmel vették, de sajnos, a napokban megdöbbenve értesültek arról, hogy az alumíniumkohó igazgatójának rendelkezése értelmében a jövőben nem szerepelhetnek az erőmű művelődési házának éttermében. Most kérdik: vajon mire véljék ezt a furcsa intézkedést?!

Ráfizetett a túlzott „kényelemre"

Várpalotán a Felsőmajor 6-os számú ház lakói a nyáron sokat bosszankodtak amiatt, hogy ha ablakot nyitottak, gyakran feltűnően sok por, szemét szállt be lakásukba. Olyannyira feltűnő volt, hogy az érintett háziasszonyok különös esetre gyanakodtak. Gyanújuk nem volt alaptalan, mert csakhamar rájöttek arra, hogy Mauer Kálmánné II. emeleti lakos rendszeresen az ablakon keresztül rázza ki a szőnyegeket, s nem egyszer más hulladéktárgyat is kidob az ablakon. Volt, aki paprikacsutkát és egyéb szemétdarabot talált tiszta ágyneműjén.

Lakótársai erre a helytelen tettére figyelmeztették, azonban ez neki nem sokat számított. Poroló volt az udvaron, de ő ezt „kényelemből" nem vette igénybe, hanem tovább folytatta régi, jól bevált könnyű módszerét. A rendszeres szemetelést aztán az asszonyok egyszer csak véglegesen megunták és a tanácsnál feljelentették.

A tanács a fiatalasszony túlzott kényelmének hamarosan véget vetett, szabálysértés miatt megbüntették.

Városunk szégyene

A Fekete Gyémánt Étterem a 8-as számú műút, a labdarúgó pálya, a strandfürdő és a sportliget tőszomszédságában hetenként háromszor szemétkupacok, bacilusgócok éktelenkednek. Ez Várpalota kocsipiaca. A piac befejeztével ugyan a szekerek, lovak után hátramaradt szemetet összetakarítják, de a kupacok ott maradnak és délutánonként már a mindennapos palotai szél kavarja fel és viszi a sportpályára, a strandfürdőbe, s nem egyszer még elsodorja az étteremben is.

Hányan és hányszor mondták már erre, hogy a városunk szégyene. S bizony bárki is elszáguld a Budapest—Grác közötti műúton, ha Pest felől eléri városunkat és kipillant a száguldó kocsi ablakából, gyakran láthatja a dolgozók szórakozását, egészségét szolgáló sportlétesítmények mellett a nem kívánatos szeméttelepet. S mit gondolhatnak ilyenkor. Nyilván azt: no, ezek se tehetnék jobb helyre ezt a kis vásárteret.

Tudjuk, a sportsérüléseknél legnagyobb veszedelem a tetanusz-fertőzés, s ez a várpalotai sportolókat állandóan veszélyezteti. De ne csak a sportolókról beszéljünk, hiszen naponta arra százak és százak haladnak el, mennek a bányába munkába. Nekik se kellemes, hogyha a fujdogáló szél a vásártérről szemükbe sodor parányi kis vásártéri hagyatékot.

Most már ideje lenne, hogy szüntessék meg ezt az áldatlan állapotot, amely mind egészségügyi, mind esztétikai szempontból nem válik fejlődő városunk dicsőségére. Ezt a területet nagyon elcsúfítja. A városi tiszti orvos gyakran ellenőrzi a sportpályán lévő büfét, a mellékhelyiségek tisztántartását. Vegye észre ezeket a viszszásságokat is. Úgy hallottuk, nincs más megfelelő hely a vásártér kejelölésére. Nem hinnénk, hogy Várpalota területe csak ilyen kicsi lenne. A kocsipiacot helyezzék ki a város szélére, a mostani helyét pedig Várpalota belső képéhez illően parkosítsák.

— e —